

HET ZUIVER GEESTELIJK WERK IN DE STOF EN IN DE GEEST

23 juli 1954.

Goedenavond vrienden.

Na deze begroeting deelt de intelligentie als naar gewoonte mee dat ook zij niet alwetend zijn en beschouwt de aanwezigen als een soort raad van controle die niet alleen moet luisteren naar het gesprokene, maar ook zelf moet nadenken en vervolgt: Vanavond is het voor Nederland de 1050ste keer dat we deze waarschuwing hebben uitgesproken. Ik kan natuurlijk niet voor mijzelf applaudiseren, maar ik vind het werkelijk een applaus waard dat we er nog steeds niet moe van geworden zijn. (Hierna volgt een warm applaus uit de zaal)

Dat was de bedoeling niet, ik wilde geen applaus uitlokken, heb ik het toch gedaan, nu ja, het hindert niet. Vrienden, nu heb ik van de "berichtendienst" op het ogenblik heel weinig, dus dat kan wachten, het is allemaal van weinig belang, het zijn een paar dingen over archi-culturele belangetjes, het gaat over nog wat kleine veranderingetjes in de atmosfeer, ach, ik zou zeggen: laten we dat vandaag laten liggen. Per slot van rekening, u merkt vanzelf wel wanneer de zon schijnt en wanneer het regent. En op het ogenblik, ondanks alle spanningen en alle kritieke punten, leeft u in een periode die de zon tegemoet gaat. Vandaag de dag misschien nog somber en druilerig, met een regentje, maar over een paar dagen weer de zon en heus niet alleen de echte zon, maar ook iets van een geestelijke zon, een moment van ontspanning internationaal, een moment van eventjes zelf je ontspannen, een heerlijk even uitrusten, eens heel iets anders doen dan anders voor sommigen, kortom, vakantie houden in veelvoudige zin. En dat hebben we natuurlijk allemaal nodig, de hele wereld heeft die ontspanning nodig.

Maar ondanks dat alles zijn er toch bepaalde dingen die niet stilstaan en één daarvan is wel de geestelijke achtergrond van al wat er nu gebeurt en wel speciaal "het zuiver geestelijk werk wat op het ogenblik in de stof en in de geest wordt verricht".

En daar wilde ik nu vanavond met u over spreken. U weet, het is allemaal heel aardig wanneer wij gaan zeggen: "ja, het wordt mooi op de wereld en het wordt goed op de wereld", maar daar zijn we er niet mee. Ja, we moeten helaas zelfs zeggen: stoffelijk zal het nog wel even duren voordat het zo goed en zo mooi wordt op de wereld. Maar er zijn Geestelijke Krachten aan het werk die een buitengewoon belangrijk iets doen op het ogenblik. Alle Krachten zijn ingespannen om het demonische van deze aarde te onderdrukken, van alle kanten wordt er ingegrepen, Geesten uit de hoogste sferen zowel als de kleintjes, zoals wij, personen die neergedaald zijn uit de sferen wederom, om op aarde te leven en daar te leren en te werken, ingewijden die uittrekken over de gehele wereld, overal verkondigend een nieuwe waarheid, kijk, dat betekent toch iets, dat betekent dat de mens geestelijk vrij moet gaan worden.

En wanneer we geestelijk vrij moeten worden, dan is het begrijpelijk, dan moeten we allereerst eens afstand doen van onze eigen belangrijkheid en van onze grote angsten, dat is iets dat zal de praktijk u wel leren. Uiteindelijk, wanneer meer en meer enerzijds een zekerheid ontstaat, anderzijds minder en minder de mogelijkheid om iets speciaal voor uzelf te behouden, dan zult u vanzelf wel wat lakser worden, dan zult u wel niet zo erg bezitachtig worden. En hoe minder bezitachtig je hebt, hoe minder angst je hebt om iets te verliezen.

Geestelijk komt meer en meer de nadruk te liggen op een voortbestaan, aan alle kanten, bij alle godsdiensten en alle religies zien we dezelfde tendens op het ogenblik: "het koninkrijk der hemelen is nabij", wordt er gepredikt. Er wordt gepredikt: "het nirwana is bereikbaar", er wordt gepredikt: "zo dadelijk kunt u ingaan tot het paradijs", het is overal. Er wordt geleerd: "je kunt je geest vrijmaken, je kunt de sferen in, je kunt uittreden", al die dingen.

En zegt u nu niet: "ach, dat is zo onbelangrijk", het is heel erg belangrijk, want de stoffelijke tendens plus de geestelijke uitlaat die de mens wordt gegeven om daardoor zich in zijn menselijke waarde van vooruitgang, bereiking e.d. ietwat te helpen, kunnen wij zien een geestelijke ontwikkeling zonder gelijke. Het is een hele tijd geleden, bijna vierduizend jaar, dat een dergelijke geestelijke reveille plaatsvond. De wereld van vandaag is vol van mensen geladen met allerhande hoop en hartstocht, verlangen en angst. De boog is gespannen en nu

ligt het er maar aan welke pijn heeft de schutter erop gezet. De schutter die niet heet naar één van de grote staatslieden van deze tijd, de schutter die uiteindelijk is degene die richting geeft aan de totale schepping is God. U zult het zien, deze pijn is er één van geestelijke ontplooiing en die richt zich naar een doel dat op het ogenblik voor een mens nog haast onvoorstelbaar is, een wereld gebaseerd op geheel andere grondslagen dan vandaag, een wereld die niet meer spreekt over dogmatiek, een wereld die niet meer spreekt over bezitzzucht, over recht, maar die spreekt over het verlangen om te dienen, die spreekt over de eer om mens te zijn, die spreekt over de vreugde die men heeft in de vreugde van anderen.

Het zal voor u waarschijnlijk een erg vreemde wereld zijn wanneer die verwerkelijkt is, en ik neem niet aan dat er onder u zijn die dat nog zullen zien, maar geestelijk bent u op het ogenblik de pioniers, de voortrekkers, u staat op het ogenblik met een heel groot aantal miljoenen en miljoenen op deze wereld in een geestelijk front, de strijd tegen het materialisme, de strijd vooral ook tegen de wanhoop en de gelatenheid die de mens besluipt. Het eerste wat er werd gedaan - en dat is nu ook al weer ongeveer 50 jaar geleden - dat was het hernieuwd wekken van het occulte.

Langs allerhande wegen heeft de wereld van de geest geprobeerd zich kenbaar te maken aan de stof, poorten die lange tijd onopgemerkt waren gebleven, werden nu geopend, ook voor de Westerling. En wanneer er een deur gesloten werd, dan was dat niet voor men een boodschap aan de wereld had gegeven: ziet, dit is te bereiken en er zal een nieuwe poort opengaan, waardoor de hele mensheid kan binnengaan. Hervorming en nieuw geloof hebben in die 50 jaar veel gedaan. Haast vele kleine sekten die in zichzelf onbelangrijk en vaak onbetekenend waren, hebben we aan de andere kant gezien kleine groepen die met een zuiver doorzicht reeds in geestelijke zaken, meer en meer werden ingeleid in het begrip van een tweede wereld die zo reëel is als de uwe, die naast de uwe staat. Er is geïnspireerd aan alle kanten. Wat voor, laten we zeggen, 20-30 jaar nog niet mogelijk leek, dat is vandaag normaal. Het occulte, het esoterische beschouwen en kennen dat klinkt door in de taal van de staatslieden en schrijvers. Dat zien we in de concerttheaters evengoed als in de film en op de planken. Het vloeit in gedichten en romans de schrijvers uit de handen en ze weten niet eens waar het vandaan komt. Keer na keer is er gewerkt, gewerkt, gewerkt van onze kant, van de kant van hen die geestelijk bewustzijn hadden. En de wereld is door crisis, door oorlog, door crisis, door oorlog heengegaan. De mensheid is door elkaar geschud op een onbarmhartige manier.

En nu op het ogenblik is het moment gekomen dat langzaam maar zeker een patroon gevormd kan worden. De geest heeft zijn inspanningen vergroot. Het aantal mensen die geloven aan een voortbestaan en een contact met onze wereld heeft zich onnoemelijk uitgebreid en groeit nog steeds. Men weet niet, het lijkt soms net een bos in de herfst, nu kijk je en er is nog niets, en dan kijk je weer en als paddenstoelen, overal zie je kringen bij elkaar. Niet iedereen weet dat de andere kringen, de andere paddenstoelen er zijn. Het gaat per slot van rekening niet om de georganiseerden, denkt u niet dat die de hoofdzaak zijn. Zeker, zij zijn de kern, de vaste kern waarop gebouwd kan worden, maar al die mensjes die daar in hun beslotenheid experimenteren met kruis en bord, die een eigen medium hebben dat ze krampachtig besloten houden, die bang zijn om over spiritisme te spreken met anderen en er toch reeds in geloven, al die mensen die op het ogenblik, zonder het voor hun medemensen te willen weten, esoterische boeken lezen, denken over Yoga, denken over allerhande levensbeschouwingen, filosofie die langzaam maar zeker in deze analytische tijd een belangrijke plaats krijgt en een belangrijker plaats dan de analyse-vrienden.

De psychoanalyse is al weer tot speelgoed geworden, maar er is iets anders uit voortgekomen, de behoefte tot realisatie van grotere waarden. De wereld gaat meer en meer denken. De tijd van vervlakking - ach, hoever is het geleden, niet eens zo ver. Per slot van rekening, hoe was het in '25 - '26, die (situatie) gaat meer en meer weg, zelfs de filmindustrie en het toneel erkennen dit. Er is geen plaats meer voor larmoyante (sentimentele; Red.) dramatiek die niets te zeggen en niets te betekenen heeft. Maar meer en meer plaats komt er voor het werkelijke probleem. Nu geef ik direct toe dat er heel vaak nog een vervangingsmiddeltje wordt geproduceerd, iets dat zegt een probleem te behandelen en het niet doet, goed, maar de behoefte naar het probleem, alleen het feit dat men zegt: "dit is een probleemfilm", dat moet voor u reeds betekenen dat er mensen zijn die zich voor problemen interesseren en niet alleen maar voor een droom die (u) een ogenblik wegsleept uit de werkelijkheid. U ziet het, wanneer u rond u kijkt vandaag de dag, allemaal, zelf, daar behoef ik niet eens over te praten, er is een werking, een realisatie en een bewustwording. En wat gaat er nu gebeuren? Aan alle kanten

werken op het ogenblik de leraren, Indische scholen hebben zich gevestigd o.a. in Duitsland, in Italië en in Frankrijk. Er zijn gezondenen waarvan één zelfs reeds Nederland betreden heeft, al mogen we van dezen dan ook niet verwachten dat zij openlijk op zullen treden. Aan alle kanten zien we een toevloed naar richtingen die niet alleen maar zeggen: "wij leren u de kortste weg naar de hemel in 25 lessen", maar die zeggen: "mens, we zullen je een weg wijzen, als je aan jezelf werkt, als je je offers getroost, dan kun je je waarden realiseren waar de mensheid op het ogenblik eigenlijk nog blind voor is". De wetenschap begint voorzichtig langs de weg van de vierde dimensie en geheimzinnige berekeningen, meer en meer zich te realiseren dat er meer dingen zijn dan het oog maar ziet. Wat dat betreft lijkt de wetenschapsmens wel wat op Hamlet, zeggende: *There are more things in heaven and earth, Horatio, Than are dreamt of in your philosophy .....* (Shakespeare, 1e acte, 5e scene) Er is meer tussen hemel en aarde dan we ooit gedroomd hebben.

In de mens spelen zich wonderlijke processen af, er is iets. En de wereld die dit beseft gaat zoeken daarnaar. En nu staat er geschreven in een boek dat ik zeer hoog acht: "zoekt en gij zult vinden".

Als u eens wist hoe sterk in de naoorlogse jaren vergroot is het aantal mensen dat niet slechts uittreedt gedurende de slaap, maar in deze periode door hun eigen vrije wil en eigen vrije verkiezing, werk doen voor geesten in de duisternis, ofwel mensen in moeilijkheden, dan zou u verbaasd staan, dat getal is ver honderdvoudigd. Wanneer u wist hoeveel mensen op het ogenblik meer en meer die fijne voorgevoelens krijgen, die sensitiviteit die vooraf gaat aan een helderziendheid, u zou perplex staan, u had het niet gezocht achter al die droge façades. Wanneer u wist hoeveel mensen op het ogenblik in stilte denkende, worstelen met hun God, dan zou u blij zijn. Uiteindelijk, de wereld moet vooruit, en materieel kan zij niet veel verder meer vooruitgaan, zij kan alleen gelijkmatiger, harmonischer worden, zij kan iets van de strijd van mens tegen mens ter zijde schuiven, maar zij kan toch niet worden de ideale wonderlijke sfeer, waarin nu alles maar koek en ei is, waarin niemand behoeft te werken en met een druk op de knop een Robot komt om uw schoenen te poetsen, uw bordje om te doen, ofwel eventjes de thee te serveren. Dat is onzin.

Misschien zal het eens verwerkelijkt worden, maar daar moeten we maar niet teveel mee rekenen. Waar we wel mee moeten rekenen is, dat op het ogenblik de voortdurende geestelijke dwang die de mensheid ondergaat plus de wil van de mens om daaraan tegemoet te komen, dat die betekent, vrienden, een bevrijding van de geest van veel stoffelijke belemmeringen. En dan mogen we blij zijn, dan mogen we lachen, dan mogen we zeggen: kijk, de geestelijke zon breekt door meer en meer. En al weten we dat de stof nog een hoop zwaars geeft, steeds meer zullen de geestelijke zintuigen naast de stoffelijke in de wereld gaan werken en zo u brengen een kracht waardoor u, mits u het goede wilt, het leven goed en zuiver en rein kunt leiden.

Meer en meer wordt de verstofte, verdufte burgermoraal vervangen door een eerlijk, oprecht beseffen wat men het leven en de mensheid schuldig is, wat men tegenover een medemens verplicht is. Meer en meer wordt de lege idealistische leuze die als een trompet probeert de meuten bij elkaar te brengen voor de jacht op weer een andere vos, vervangen door een denken dat zegt: wat heb ik aan leuzen, wat zegt het mij wanneer u beweert: dit is de enige ware moederkerk, wat zegt het mij wanneer u beweert dat alleen dit politiek systeem welvaart brengt. Dit zijn woorden. De mensheid schreit om daden, en ze schreit bedroefd nog, want ze ziet er zo weinig van. Maar dat ze tranen heeft om de stilstand van de dingen, is al veel. Achter de loomheid en laksheid van deze dagen schuilt een geestelijke kracht die meer en meer aan momenten winnend, zo dadelijk deze wereld zal stellen voor een overstelpende onthulling. De mensheid ontwaakt geestelijk.

En nu, vrienden, een ogenblikje maar, laten we even samen dromen, laten we ons even voorstellen hoe het kan zijn in de toekomst: Twee mensen hebben elkaar lief, maar er zijn geen woorden nodig, want het fijne aanvoelingsvermogen van de geest is meer en meer ontwikkeld. En is het dan misschien nog geen telepathie, het is een absolute harmonie die niet meer de bevrediging van woorden vraagt, die zelfs geen daden vraagt, maar die in de innige samengaan van twee levensstromen een voleinding vindt ver staande boven alles wat de aarde op het ogenblik kent. Mensen werken samen voor de mensheid, er behoeft niet gesproken te worden, want zij zijn een eenheid geworden, een harmonisch geheel en de één vult automatisch de andere aan. Er zijn boeken nodig om te rekenen, zeker, maar naast de

rekenaar zit de geest, bewust wachtende op het moment dat er gezegd moet worden: hier halt, hier kan het cijfer alleen niet voldoende uitdrukken zoals je dat hanteert. Kijk, dit is het doel, dit is de toekomst, visionair, ik projecteer het voor je, daar moet het heen. Een wereld die niet meer kent de doffe, lijdende scheiding van de dood, omdat de mens gevoeliger en sensitiever geworden, geestelijk bewuster, dit niet meer ziet als een afscheid voor eeuwig, maar als een korte scheiding en naast zich voelt diezelfde levensstroom die zo harmonisch het hele leven mee begeleid heeft, waar men zo mee vergroeid was en daarin vindt vrede.

Een mensheid die bij elke daad ervaart elke geestelijke reactie die die daad tot stand brengt, zo in staat zijnde veel kwade vermoedens weg te nemen, veel kwaadwilligheid te ontwijken. Meer, om niet alleen blindelings te geven, maar bewust. Een wereld die geen honger kan hebben omdat de verstoorde harmonie van een om voedsel schreeuwend lichaam pijnigt een ieder die er maar in de buurt komt, ja, uiteindelijk de wereld vastgrijpt en alle welgedanen door elkaar schudt: broeders, ik ben in nood. Dan kunnen de mensen niet meer onverschillig zijn voor het lijden van anderen, dan pulseert hen de vreugden van de mensheid zo goed als het lijden van de mensheid, dan wordt hun gegeven een geheel nieuw beleven.

En hoe groot zal de vreugde niet zijn wanneer men zo'n nood kan lenigen, wanneer men iets kan doen. Een wereld die juist door haar gevoeligheid de jongere broeders op aarde, de dieren, makkelijker benadert, die aanvoelt wat de plant nodig heeft en zo een rijke oogst weet te verwerven, een wereld die eindelijk in staat is om de mens niet te maken tot slaaf van zijn hartstocht, maar tot de, zij het tijdelijk, koning van deze wereld, de bewuste goede kracht die, het Goddelijke tot uiting brengend, de aarde meer en meer voorbereidt op een nieuw paradijs, een waarvoor het vlammend zwaard dat ontstaat uit het weten meer gehouden wordt, omdat het weten nu één is met de geest, kunt u zich die voorstellen?

En toch is dát een werkelijkheid, nu nog niet voor u, maar wij zien het reeds zoals u misschien in de lente ziet in de bottende knop reeds de bloesem van dadelijk, het blad dat schaduw zal geven in de zomer, zo weten wij dat dit komen gaat en we verheugen ons erover, we zijn blij, want alle kleine moeilijkheden, alle lijden zelfs op deze aarde, tot zelfs de rampen van uw tijd, zij zijn niets anders dan mede een voorbereiding. Ik weet niet of u het heeft gehoord, maar het zal misschien ook nog wel gepubliceerd zijn. We hebben gezien dat in nood Joden en Arabieren samenwerkten en Amerikanen en Russen, dat men alle politieke vooroordelen vergat, dat men alles vergat behalve het mens-zijn en het redden van de mensen. Een ramp die dat kan doen is een kostbaarder geschenk dan gezondheid voor de hele wereld, want ze geneest geestelijk veel dingen. En zo is er veel, onnoemelijk veel in uw eigen tijd reeds een teken. Tekenen staan geschreven over de hele wereld, in de gehele materie, overal.

U hoeft heus niet te zeggen: ja, het klinkt allemaal mooi, maar is het nu wel waar? Kijk uit uw ogen, gebruikt uw oren, gebruikt uw verstand. Het is er en aan u ligt het of u er zelf actief deel aan zult hebben, of u vandaag de dag die verplichting tegenover de medemensen durft te aanvaarden, of u durft te zeggen: ja, ik heb gekozen, de stof vind ik prettig en aangenaam en ik kan ze niet ontberen, maar voor alles het geestelijk welzijn van mijzelf en mijn medemensen.

Dat, vrienden, is dan mijn bijdrage voor vanavond. Ze leent zich niet voor commentaren. Wanneer u daar vragen over te stellen heeft, kunt u dat in de "vragenrubriek" doen. Ik voor mij, ik moet afscheid nemen, maar ik hoop dat ik u een klein beetje heb kunnen sterken, dat ik u iets heb mogen laten voelen van het wonderlijke van deze grootse tijd, deze tijd waarin demonen en engelen worstelen om de aarde en de mensheid en waarin de Lichte Krachten op het ogenblik de strijd schijnen te winnen. Ik dank u voor uw aandacht.

DE GEESTELIJKE ONTWIKKELING VAN DE MENS

(VERVOLG)

Goedenavond vrienden.

Als ik mij niet vergis hebben we dan vanavond het laatste stukje van een appeltje met elkaar te schillen en als ik mij evenzeer niet vergis, dan kan ik dus af gaan sluiten wat we zo begonnen zijn met te spreken over de bewustzijnsgraden van de geest, klopt dat?

Reactie: Leiding: Ik heb hier d. we hebben a.b.c. en d. gehad. Mag ik het u even voorlezen? Misschien is het wel hetzelfde, maar hier staat het precies: het zich in vrijheid overgeven of oplossen in de Goddelijke Harmonie.

Antwoord: Ik geloof dat dit, zover dit niet hoort bij bewustzijnsgraden, de vorige keer al besproken is, of ik ben onjuist ingelicht en dan zou ik zeer mijn excuus moeten maken, maar ik meen toch wel dat we hier kunnen zeggen: dat is wel grotendeels besproken.

Reactie: Leiding; Nou, dan zullen we het wel met elkaar eens worden, gaat uw gang maar vriend.

Spreker: Nou, kijkt u eens, bewustzijnsgraden, dat moeten we ons heel eenvoudig voorstellen. Wat is eigenlijk bewustzijn? Een klein kind heeft een bewustzijn en een volwassen mens, maar de volwassen mens die ziet veel meer, verwerkt veel meer en begrijpt veel meer dan een kind. Dus als we zeggen: "bewustzijnsgraden betekent een bepaalde graad van wereldbeleving", dan meen ik wel dat we het ongeveer juist gesteld hebben.

In het begin, voordat de menselijke toestand komt, is dit alles nog gebonden aan een beschouwen van het Al, men leeft in het Al en uit het Al leven de krachten waardoor men bestaat. Maar als mens dan krijg je er een eigenaardige gave bij, dan ga je tegen jezelf zeggen: hé, dat ben ik. En dan ga je niet alleen meer zeggen, zoals de hond of de kat of het paard of de koe, ik weet niet, soms een koe vooral, een koe is wel vrouwelijk, maar als ze zo staan te mediteren dan doen ze mij vaak denken aan zo'n oud ventje dat zo gezellig staat te pruimen over een bruggetje. Dan staan ze zo, ja ik ben hier en het gaat me goed, er is gras, ik heb me goed tegen de wind ingezet, het hindert me niet, het is goed om te leven. Dat doet een mens niet, een mens die gaat dat op zijn manier bekijken en die zegt: ja, dat ben ik nu wel, dat weet ik wel, maar wát ben ik nu eigenlijk? Die gaat van zichzelf zeggen: ja, je bent eigenlijk toch wel een goeie jongen ook, je bent wel een aardige vrouw en een leuke meid, maar er zijn wel een paar foutjes. Kijk, als je mens bent, dan krijg je een nieuwe bewustzijnsgraad dus en vandaar gaan we natuurlijk verder, maar die moeten we eerst even uit elkaar rafelen.

Nou, de mens is de eerste vorm, tenminste in deze ontwikkelingscyclus, die buiten zichzelf staande zichzelf kan bezien, dus die zichzelf vanuit het standpunt van de wereld probeert te zien in plaats van alleen maar vanuit zichzelf naar de wereld te kijken. Dat is duidelijk, hè? Nu begrijpt u wel, als je bij ons, in onze wereld terecht komt, dat er nog wat bij komt, dan ga je zeggen - en dat is heus niet altijd erg prettig, je zou het eigenlijk wel achterwege willen laten, maar daar doe je nu eenmaal niets aan - ik moet gaan beleven wat ik aan de wereld heb gedaan. Wat ik ben, vanuit de buitenwereld gezien, dat beschouw ik niet alleen, maar dat onderga ik. M.a.w. ik kan wel iemand een blauw oog stompen, maar dan krijg ik er zelf ook één. Voor sommige mensen een reden om later wat voorzichtiger te zijn. Ik denk dat ze ons daarom dat als eerste vergroting van bewustzijn hebben gegeven.

Wanneer je je nu realiseert dat dit werkelijk is, dat dit echt is, dan kom je zoals dat heet in de lichtere sferen terecht. En als je zegt: "van die onzin moet ik niets hebben", nu ja, dan wordt je steeds bekrompener en dan zit je wat ze noemen in het duister, dan is je wereld zo klein, omdat je buiten je dan niets meer kunt erkennen, want dan moet je erdoor lijden dat je alles weggooit. Dan blijf je op het laatst in je eentje over en dan zit je je in je eentje te vervelen. Maar als je de andere kant uitgaat, dan wordt die hele wereld veel en veel groter, dan ga je zeggen: hé, ik heb nooit gedacht dat een bloem een mens kon ervaren en wel op die manier, het is toch eigenlijk wel goed dat ik zo goed voor mijn plantjes heb gezorgd vroeger, want ik merk nu hoeveel dat voor die plant toch betekent, ook al is die dan onbewust.

Dan ga je tegen jezelf zeggen: hé, wanneer ik dat allemaal zo prettig ervaar, dan ga ik maar veel prettige dingen doen voor anderen, dan heb ik het zelf ook prettig. Dan kom je dus alweer uit je rusttoestand, je overpeinzingen uit, dan ga je zeggen: ik wil meer geluk hebben en dat geluk kan ik alleen maar krijgen als ik het ga geven. Ook nogal duidelijk, nietwaar?

Van daaruit kom je op een moment te staan voor het feit dat je zegt: ja, maar ik wil niet alleen zo maar geluk geven, ik wil trachten om alles harmonisch te maken. En nu is geluk en harmonie heel iets anders, hoor, want je kunt iemand dronken maken van geluk net als van een borrel en dan is hij voor zijn medemensen onuitstaanbaar. Dat is werkelijk hopeloos. En zo gaat het met de geest ook. Je kunt wel iemand helpen, maar als je dat niet doet in harmonie met de eigen persoonlijkheid, dan is het voor jou erg leuk, maar dan komt er voor die mens minder prettigs van. Dan ga je zeggen: o, hé, uitkijken, ik moet dus een samenklank van de

dingen bereiken, ik moet niet maar zo hier en daar een paar daden stellen en piano aanslaan, ik moet akkoorden zoeken.

En wanneer je dat hebt gehad, dan is de wereld weer een beetje groter geworden, want nu zie je niet alleen de reacties van het ogenblik of van het verleden, maar je hebt er een stukje toekomst bij gekregen, je zegt: hé, dus dat is het resultaat van mijn daden. En omdat je dat nu niet meer ziet vanuit een eigen standpunt maar vanuit het standpunt van degene aan wie de daden geadresseerd zijn, is het erg prettig, want je kunt nu zeggen: ik weet wat ik moet doen, om niet alleen een ander een ogenblik gelukkig te maken, maar om die ander werkelijk beter te maken. En als je nu zo'n hele tijd bezig bent, dan zeg je ineens tegen jezelf: nou, dat ik dat nu nog niet gemerkt heb, ik ben niet alleen want ik ben deel van een harmonie, ik ben als het ware één van de tonen uit een akkoord, dat is aardig, ik hoor dus weer bij een grotere groep, ik ben niet "ik", ik ben een deel van een grotere groep, van een geheel, van een eenheid.

En dan ben je zover, dan zeg je: nu ja, als ik deel ben van een eenheid, wat moet ik dan nog aan mezelf denken als "ik", waar heb ik dan die neus nog voor nodig en die oren? Nu is het zo, hoor, wanneer je een gekke neus hebt of flaporen, dat verandert al gauw. Het schijnt van ons een neiging te zijn om onszelf zo mooi te idealiseren dat we als een soort vrijheidsbeeld onszelf annoveren (aankondigen; Red.), met een grote fakkel, kijk eens hoe mooi ik ben. Maar ja, op dat moment heb je dat niet meer nodig, heb je ook de bevestiging niet meer nodig dat het allemaal zo goed is en dat jij nu zo buitengewoon goed bent en dat het zo buitengewoon mooi is in de wereld.

Je leeft samen met anderen, en om dat nu het meest duidelijk uit te drukken zou ik zeggen: je wereld wordt er in plaats van één van allemaal beelden, mensjes en personen, eentje waarin je een wereld hebt van klank, je harmonieert of je harmonieert niet, je kunt in discord (geschil, tegenstelling; Red.) zijn en toch een samenklank hebben, u kunt er ook absoluut niet bijpassen. Dan heb je natuurlijk al weer heel wat verder gekeken, want klanken die houden heel wat meer in dan personen, bij wijze van spreken. U weet, de astroloog die zegt: een planeet die heeft invloed op de aarde, een ster. Nou, stelt u zich nu eens voor dat u het zover brengt dat u die ster mee voelt klinken en dat u zegt: "ik ben in akkoord (samenklank; Red.) met die ster en nu handel ik", op aarde. Dat zou erg prettig zijn, hè?

Maar nu zijn er nog een hele hoop andere invloeden in het leven, een hele hoop andere wetten en daar ben je nu één geheel mee. Nu heb je nog niet de kans om te combineren, je hoort in een combinatie en je ziet wat bij je hoort en wat niet bij je hoort. Maar op den duur ga je je afvragen: maar hoe kan ik nu de zaak zo draaien dat wat niet bij elkaar schijnt te horen toch één geheel wordt. En nu verandert die wereld. Dan kun je wel zeggen: dat wordt een wereld van kleuren - ik zeg het natuurlijk maar erg primitief - maar stelt u zich maar voor een soort schilderij en er staan twee kleuren en die vloeken met elkaar. In het begin heeft u alleen maar gezegd: ach wat is dat lelijk, jammer, dat harmonieert niet. Maar nu bent u die handige schilder geworden, die zijn penseel in een bepaald kleurtje doopt en er een streepje tussen zet. En gek, nu komt het wel, nu vloeit het ineens in elkaar en is het mooi, is het toch een geheel. En als u niet gelooft dat het waar is, dan moet je maar eens gaan kijken.

(Frans) Hals bv. die had er een handje van, die zette soms vloekende kleuren naast elkaar met een tussentoon en dan moest je eens kijken hoe mooi dat was. Nou, zo moet u zich nu die wereld voorstellen. Je gaat dus niet meer vaststellen: "dat hoort bij mij en daar moet ik in werken en dát hoort niet bij mij", maar je gaat nu zeggen: ik moet kijken in hoeverre ik door mijzelf te gebruiken als middenstof, deze twee dingen kan verenigen. En dan krijg je op den duur een kleurenspeel dat vaak fantastisch mooi is en waar je op aarde nu geen begrip van hebt. Ik bedoel, er is nog geen enkel schilderij dat het werken van de geest in die zin aan kan geven. En tot op dat punt heb ik er wel eens een snippertje en een flardje van mogen zien. En wat nu verder gaat, dat is allemaal "horen zeggen" hoor, ik zeg het er maar bij.

Kijk, nu komt er een moment dat je zegt: maar al die kleuren dat zijn eigenlijk maar deeltjes van één ding, zoals iemand die door een spectroscop het kleurenspectrum ziet, zich gaat realiseren: hé, maar dat komt uit dat witte zonlicht. En dan kom je weer een eindje verder en dan zeg je: ja, maar die kleuren heb ik niet meer nodig, want heb ik het zonlicht dan heb ik de totale complete harmonie. Ja, en dat is ook wel erg prettig want nu omvat je dus eigenlijk het totaal van alle zijnsimpulsen al, die kun je allemaal bereiken, want het licht daar ga je je mee vereenzelvigen, je bent een lichtende geest geworden, een lichtdrager. Maar ja, ook dan ben je nog niet tevreden want dan zeg je: ja, dat licht is er nu wel, maar waar komt dat licht

vandaan, kan ik nu niet dichter bij dat licht komen? En dan kom je tot de conclusie: hé, ik ben zelf ook maar een deeltje van dat licht, dus gaat dit licht en alles wat daaruit voortvloeit mij niet aan, maar ik moet nu werkelijk eens proberen om de bron te vinden. En laten we dan het voorbeeld maar volhouden, je komt bij de zon terecht. Dan kun je natuurlijk zeggen: "o, wat is die zon groot, wat is zij mooi en wat doet zij veel, wat geeft zij veel licht", maar dat bevredigt je toch ook niet. Je hebt als het ware het Goddelijke, de Oerbron van alle zijn aanschouwd en je voelt voor jezelf, daar ben ik een deel van, daar hoor ik bij, waarom moet ik daar buiten blijven staan?

En op dat moment zeg je: wat heb ik dan aan deze persoonlijkheid aan dit: "ik doe" en "ik ga" en "ik zal"? Ik ben deel van de zon en met de zon wil ik leven, in de zon wil ik zijn. Nu ja, en dan los je je op in het Goddelijke. En dan krijg je eindelijk - tenminste als ik "horen zeggen" mag geloven hoor - de realisatie: "ja, maar wat is er nu" want dat schijnt het moeilijke punt te zijn. In het begin denk je dat je helemaal alleen bent in dat Goddelijke, want je kunt nog denken, maar alle denken en alle wezens en alle bewustzijn dat schijnt dan samen te smelten tot één geheel. Dan zeg je: er is niets meer waar ik me tegenover kan stellen, waar moet ik nu nog tegenover gaan staan, ik ben nu in die lichtbronnen.

En dan komt het moeilijkste, dan moet je zeggen: ik beredeneer niet meer, ik denk niet meer, ik ervaar alleen maar, ik wil niet meer denken en ik wil niet meer zeggen: "ik ga dit doen" of "ik ga daar aan meedoen", maar ik wil alleen maar één zijn met dat grote Denken, dat grote Bestaan, dat Scheppen waar ik in opgenomen ben. En wanneer je dat laatste offer gebracht hebt voor je grote waardigheid - ja, stel je voor een mens die het doet, het lijkt me werkelijk moeilijk hoor, en ik voor mij ik weet ook, ik ben er nog niet aan toe, maar ja, dat komt wel, "alles moet tijd en wijle hebben" zei mijn grootvader. Dat zal hier ook wel zo zijn, langzaam maar zeker zullen we er wel heen groeien. Ik doe erg mijn best om het een beetje te bevorderen, ja, wie weet - maar dat op dat moment dat ik dus uit die bewustzijnsgraad als het ware van "ik in het Goddelijke" het "ik" laat vallen, maar nu helemaal, dan ben ik in harmonie met het Goddelijke, vrijwillig.

En dan zult u wel begrijpen, wanneer ik dat zo allemaal vertel dan klinkt dat heel aardig, maar er zijn momenten dat je één van die toestanden toch al bereiken kunt, ook wanneer je op aarde bent, ook wanneer je in één van de duistere sferen zou zijn zelfs. Je kunt een ogenblik aan jezelf ontsnappen, en dat is het moment dat je je eigen ik ter zijde stelt. En hoe verder je dat nu ter zijde kunt stellen, hoe groter dat bewustzijn wordt, dat nieuwe bewustzijn van het Goddelijke dat in je leeft en de harmonie met de Grote Kracht die je in stand houdt en voortbrengt. En ja, dan mag je soms een enkel moment die vreugde - ja, het is meer dan vreugde en het is meer dan vrede, maar dat onuitsprekelijke dan - mag je doorvoelen en genieten. En als je dan weer terugkomt in je eigen sfeer, in je eigen bewustzijnstoestand, nu ja, dan voel je je wel gesterkt, maar dan blijft er aan de andere kant iets achter van een heimwee, een heimwee naar al dat grote waarvan je weet dat het toch ook jouw erfdeel is, ook jou toekomt en dat je op het ogenblik nog niet kunt bereiken.

En juist dat heimwee is dan vaak de kracht die je zegt: niet langs de weg gaan zitten en niet zeggen "wat is het hier mooi en goed", ik wil naar huis, ik wil naar mijn oorsprong terug. En kijk, wanneer je dat hebt, dan ben je werkelijk al erg gelukkig. U op aarde kunt ook al een hele hoop van die bewustzijnstoestanden die ik nu beschreven heb, voor een deel u eigen maken maar niet helemaal, want u zit per slot van rekening in de bajes, neem me niet kwalijk, in het lichaam, maar het komt per slot van rekening wel op hetzelfde neer, want je kunt je niet bewegen zoals je wilt, je bent geestelijk niet vrij. En elk ogenblik als je denkt: "nu heb ik de hoge geestelijke verrukking" dan loopt de wekker af en dan zegt de vrouw: hé, je moet de trein halen, of manlief die port je op uit je dromerij en die zegt: zeg, zou je niet eens een kopje koffie voor me maken. Dat moet je nu eenmaal maar op de koop toenemen, want je leeft op de wereld ook niet voor niets, je hebt hier een hele hoop te doen, maar je kunt zo nu en dan al een voorproefje krijgen van die hoge bewustzijnstoestanden, van de vrede, van de lachende tuinen, van de eeuwige zomer, van de vreugde van de sferen waarin alles tot klank en muziek wordt.

Ja, je kunt dan iets begrijpen van de fantastische wonderlijke beleving van een bestaan wat kleur is, ik kan het niet anders uitdrukken, het is natuurlijk weer niet juist, maar hoe moet je het een mens duidelijk maken? Levend vuur in alle kleuren, dat voortdurend wisselt en warrelt en door elkaar gaat en als een wonderlijke caleidoscoop steeds weer een rag (spinnenweb; Red.) van nieuwe volmaaktheid spint, waarbij elk nieuw patroon weer een nieuwe vreugde is,

weer een climax. En ja, als je dat op aarde hebt gehad, dan ben je gelukkig, want dan heb je ook de kracht om dat wat je op het ogenblik in je huidige bewustzijnstoestand hebt, te gebruiken, dan zeg je: nu ik weet dat zoiets bestaat, dat zoiets mogelijk is, wat kan me de rest nog schelen.

Ja, en dan zeiden ze vroeger "schelen zijn de mooiste niet", maar ik geloof dat het in dit geval toch andersom is. Een mens die niets meer schelen kan, omdat hij in de zekerheid van een groot geestelijk bewustzijn volledige vrede vindt en alleen maar dat bewustzijn steeds terug te bevorderen, dat is een heel gelukkig mens. En als hij dan zijn krachten weet te gebruiken ten goede, dan kan ik mij geen beter lot denken, mensen. Nu weet je allemaal wel, het valt niet altijd mee, maar er ligt achter ons, achter ons eigen wezen, toch altijd verborgen die hele wonderlijke grote wereld met al haar kracht en al haar schoonheid.

O, wij zijn geen goden en geen halfgoden en geen engelen, helemaal niet, maar we zijn wezens waarin het vermogen tot het grootste bewustzijn ligt. Het grootste bewustzijn dat is de Scheppende Kracht van God en daarom zijn we zo gelukkig. Niet om wat we op het ogenblik hebben, bewust hebben, maar wat we krijgen kunnen. Het ligt voor het grijpen. Geloof me, op het ogenblik dat u zegt: ik ga geestelijk beginnen met een taak, laat nu al dat materiële maar eens een heel klein beetje op de achtergrond, want ik wil geestelijk toch eerst eens wat doen, dan begin je eigenlijk met versnelde schreden voort te huppelen naar dat heerlijke moment van bewustwording en bovendien put je uit die enkele flarden van die eeuwige harmonie die je ervaart, een hoop gaven en krachten waarmee je, zowel je medemensen als de geesten die in je eigen bewustzijnssfeer thuishoren, heel veel kunt geven en heel erg gelukkig kunt maken.

En nu hoop ik dat ik dit allemaal netjes heb verteld, vrienden, want het is erg moeilijk om over die dingen te spreken, eenvoudig en begrijpelijk te blijven en aan de andere kant iets te laten doorklinken van wat je er zelf over voelt. Maar ik heb het gedaan naar mijn beste weten en kunnen en ik zou willen zeggen met mijn voorganger, al is het misschien nog wat vroeg in de tijd, maar praat u dan met uw vragen met de "vragenrubriek", want ik zou liever op het ogenblik geen vragen verder beantwoorden. Als ik er over praat alleen al, dan krijg ik datzelfde heimwee dat soms een geest die de sferen kent, krijgt, al leeft hij ook op aarde, en dan heb je geen zin meer om vragen te beantwoorden, dan moet je een enkel ogenblikje terug even in die grote geborgenheid. Zullen we het daar dan maar bij laten? Dan geef ik u het medium vrij en een prettige pauze onder elkaar.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden.

"Vragenrubriek". U kunt zelf uitmaken wat persoonlijke vragen zijn, welke ik niet mag beantwoorden, dus die stelt u liefst niet, en wat de rest betreft: u krijgt antwoord zoveel als dat mogelijk is, zover ik dat op het ogenblik bereiken kan. Nu, begint u maar.

(Allereerst nog een paar vragen en antwoorden van 16 juli jl.)

- Vraag: 1. Wat is de geest eigenlijk? In de stof is het het denkvermogen.
 2. Is ziel en geest een en eenzelfde begrip?
 3. Hoe kan een geest leren en denken, indien er geen hersens aanwezig zijn?
 4. Hoe maakt de geest zich los van een lichaam, en waar blijft hij na overgang?
 5. Hoe voelt een intelligentie zich als hij weer gebruik maakt van een menselijk lichaam, voelt hij zich weer als levend in de stof?

Antwoord: De geest in de werkelijke zin, en niet in de zin "psyche" is een verfijnde materie, een krachtveld a.h.w. dat vergeleken kan worden met een radioactieve emissie, in wezenheid (aard; Red.), besloten is binnen zichzelf, binnen zichzelf indrukken en bewustzijnsreflexen kan bewaren en weergeven, niet direct cel vormend of gevormd is, maar door voorstellingsvermogen zichzelf vorm van macht kan geven. Het waarnemingsvermogens etc., treedt op in uw wereld en buiten uw wereld in de meest verschillende stadia en bewustzijnsvormen.

Deze geest is niet identiek met de stof, maar als het ware de verfijnde vorm, stel: stof - ijs, geest - waterdamp. In deze zin gezien, stof en geest voortdurend met elkaar in contact en voortdurend voor elkaar noodzakelijk. Geest zonder stof is niet mogelijk, stof zonder geest is

niet mogelijk. In deze, de kern van het wezen, de ziel, zijnde Goddelijke Kracht. Deze Goddelijke Kracht ook tevens bewustzijn dragend vanuit het Goddelijke, aanvaardend krachten uit geest en stof en deze verwerkend tot een geheel dat zich aan onze waarnemingsvermogens en kennis onttrekt. Voldoende?

Reactie: Ja, dank u.

2. Gezien het voorgaande, nee. Ziel is kern van het wezen, is dus een Kracht van de Oneindigheid, ligt op een ander plan dan de verschijnselen van deze Kracht geest en stof.

3. Het feit alleen dat het denkproces door u mensen al op een betrekkelijk primitieve manier door u geïmiteerd kan worden met denkmachines - denkt u aan de super rekenmachines e.d. die op het ogenblik in veel gevallen gebruikt worden - zou u duidelijk moeten maken dat voor een gedachteproces ook nog wel iets anders mogelijk is dan alleen de hersenen.

Een gedachteproces is uiteindelijk niets anders dan het vastleggen van een aantal impulsen of indrukken. In uw hersens gaat dit via elektrische biochemische weg, in de geest gaat dit langs stralingsweg waarbij trillingsgetallen optreden, dus in frequenties. Hierin wordt vastgelegd een bepaald aantal frequenties, deze frequenties kunnen later gewekt worden door een gelijksoortige indruk, of bij een nazoeken worden afgedrukt op het bewustzijnsscherm, bewustzijnsscherm (is) uiteindelijk niets anders dan de zijnsrealisatie op zichzelf. Vandaar dat de geest denkt, zelfs vlugger, krachtiger en sneller dan de mens kan denken.

5. Niet direct, meestal als de chauffeur van een zware bus die door een tamelijk druk verkeer heen gelaveerd moet worden. Ik zal de laatste vraag proberen te verduidelijken? Tenzij wij met absolute bezetenheid, dus volledig inbezitneming te maken krijgen, wordt aangezet op de achterhoofdslobben, via de achterhoofdslobben kan worden bezorgd een volledige beheersing van het zenuwstelsel, door een volledige beheersing van het zenuwstelsel is het mogelijk elke gedachtecentra etc. te beheersen, alle bewegingen. Dus ze worden door van de geest uitgaande impulsen gewekt en zo krijgen wij dus als het ware een marionet die bespeeld wordt vanuit het achterhoofd.

Hierbij is het ook mogelijk alle klanken etc. te wekken, zelfs deze door een impressie op de hersenen af te drukken, aan te passen aan eigen persoonlijkheid. Voldoende duidelijk voor u? U zult zich ook realiseren dat dit voor ons over het algemeen een betrekkelijk zware taak is. Wanneer we ver gaan in het zenuwstelsel, dan krijgen we zelfs onaangenaamheden. Ik heb eens één keer een medium gehad dat de hik had, dat was buitengewoon onaangenaam, ik heb het kunnen onderdrukken, maar deze impulsen, deze kracht van het middenrif die bleef toch voortdurend steeds weer mij storen in mijn uiting.

En zo ken je natuurlijk meer van die onaangename dingen. Als je bv. niet van uien gehouden hebt en je zou toevallig eventjes raken aan de smaakpupillen, waar die beheerst worden, dan zou je ook uien eten als geest, dan zou je die indruk plotseling sterk door krijgen, niet aangenaam. Vandaar dat je je altijd een klein beetje, laten we zeggen, onzeker voelt.

Vragen van 23 Juli.

Vraag: In Faust laat Goethe door Mephisto zeggen: "Bloed is een heel bijzonder sap". Door bloedmenging (bv. bij bloedbroederschap) veronderstelde men een magische binding. In hoeverre ondergaan we bij bloedtransfusie dan invloeden van de bloedgever? Heeft dit ook invloed op de ziel van de mens?

Antwoord: Nee, zo erg is die menselijke ziel gelukkig niet gebonden aan het menselijke lichaam. Bloed is een bijzonder sap, inderdaad, want in het bloed zien we de uiting van de totale persoonlijkheid. U weet dat er een groot aantal secreties zijn, interne secreties, bv. die provisor (bevoegd waarnemer; Red.) die heeft er al, ik meen 19 bekende en 26 in het totaal. Al die hormooninvloeden werken op uw bloed en zo wordt uw persoonlijkheid, uw stoffelijke persoonlijkheid en ook uw begeertelevens dus, in het bloed sterk vastgelegd. Echter, wanneer vreemd bloed in uw lichaam wordt opgenomen, dan zal slechts zeer zelden hierdoor een definitieve verandering in uw wens- en droomleven, in uw begeertelevens tot stand komen.

Dus u hoeft zich niet ongerust te maken dat met bloedtransfusie nu even uw ziel de das om wordt gedaan, dat is heus niet het geval. Ik kan wel zeggen dat van ons standpunt uit, gunstiger is een bloed bv. zoals dat modern is, is samengesteld uit meerdere gevers van dezelfde groep, aangezien hier nog een verzwakking van specifieke eigenschap plaatsvindt. Maar dat is alleen voor uw stoffelijk leven van belang. Magisch is het bloed van belang, omdat

dit het begeerteleven van de mens vertegenwoordigt en daarmee een stempel van zijn persoonlijkheid uitdrukt, vandaar ook het schrijven met bloed, bloedmenging etc. waardoor een voortdurend contact met de andere persoonlijkheid wordt vastgesteld. Vandaar dat ook Mephisto zegt: "Blut ist ein besonderer Saft und hat besondere Eigenschaft". Ik geloof dat ik het goed citeer, is het niet zo dan mag u het rustig verbeteren, want het is een tijd geleden dat ik Goethe en speciaal Faust gelezen heb. Ik hoop dat het antwoord voldoende is voor u.

Reactie: Ja, dank u.

Vraag: In de natuurkunde gaat men uit van de wet op het behoud van arbeidsvermogen en daarbij begint men bij de normale toestand van het atoom. Maar uit welke krachtbron put het atoom de energie voor de wenteling van de elektronen om de kern?

Antwoord: Dit is een kwestie van onderlinge beïnvloeding van massa met eigen rotatiesnelheid. Dus als ik het kort mag samenvatten: ik heb niet de tijd, helaas, hierop ver en diep in te gaan, althans niet bij deze "vragenrubriek". Maar het atoom zelf bestaat uit kleinste delen die op zichzelf zijn samengesteld uit nog kleinere wervelingen, die niet meer materieel zijn maar zuiver kracht, die te midden van een krachtveld haar eigen rotatie begint.

De onderlinge samenbinding van deze kleine velden veroorzaakt een gesloten veld dat ten opzichte van de buitenwereld zekere eigenschappen vertoont. De eigenschappen van de stoffen in het atoom, dus de onderdelen van het atoom, betekenen een voortdurend instandhouding van eigen veld, hierdoor ontstaat de wenteling waarbij beweging wordt opgenomen. Zoals u misschien ook bekend zal zijn echter, is de vervaltijd van het elektron betrekkelijk kort, van het proton iets groter, dus proton dat kan iets langer leven, laat ik het u goed zeggen, terwijl het neutron in zichzelf besloten de grootste doordringingskracht heeft. Vandaar dat het proton dan ook het grootste element is bij beschieting, dus een langere vervaltijd. Het elektron lost over het algemeen sneller op, bindt zich sneller etc. De vrij gekomen plaats van het elektron wordt onmiddellijk weer door een ander vrij elektron aangevuld. Hetzelfde geldt voor de kern, ofschoon gedurende een zeer lange periode een verval van het atoom kan plaatsvinden, waardoor het een andere elementaire waarde verkrijgt. Ik hoop dat dit voldoende is.

Vraag: Wat is het verschil tussen ziel en geest van de mens?

Antwoord: De ziel is de levende kern, althans in de formulering die wij gebruiken en als de meest juiste achten in overeenstemming met het taalgebruik.

De ziel geeft aan: kern, drijvende kracht of leven, de geest daarentegen is het bewustzijn waardoor dit leven tot realisatie van zichzelf en zijn omgeving kan komen.

Vraag: Een katholiek roept bij moeilijkheden door het bidden van een novene de hulp in van een heilige. Hoe legt u dit uit?

Antwoord: Heel eenvoudig. Als u wilt toegelaten worden bij de minister en je denkt dat je geen goede relaties hebt, dan geef je de portier een footje in de hoop dat die je toch naar binnen smokkelt. Eigenlijk geeft dus een novene evenzeer als het bidden tot heiligen uiting aan het feit dat men zich van de Vader, van God ver verwijderd acht en zich niet in onmiddellijke kind-vader-verhouding tot het Goddelijke acht te staan. M.i. een foutieve opvatting, waar men zich, regelrecht tot de Vader richtend, te allen tijde door middel van de Vader alles kan verkrijgen en de Vader zeer zeker, wanneer dit noodzakelijk is, aan zijn heiligen ofwel aan zijn geesten van het Licht de opdracht zal geven u bij te staan. Ik voor mij ik houd meer van de methode om je direct tot het hoofdkwartier te wenden.

Vraag: Heeft de mens een vrije wil? Is het leven van de mens bij zijn geboorte reeds geheel of gedeeltelijk uitgestippeld? M.a.w. leeft de mens of wordt hij geleefd?

Antwoord: De mens behoort te leven, maar helaas laat de mens zich nog wel eens leven door anderen of de omstandigheden. De mens heeft echter een vrije wil, want hij is volkomen vrij om binnen de beperking van zijn middelen, elke richting in te slaan en deze te handhaven.

Of hij daarin slaagt is afhankelijk van de offers die hij zichzelf wil opleggen, vrije wil dus aangenomen. Een vastlegging van de levensloop van begin tot einde is evenzeer niet juist.

Wel is juist dat, gezien de kwaliteiten van lichaam o.a. erfelijke eigenschappen, plus de voorgaande geestelijke ontwikkeling een tendens bestaat, die een beperking van de totale mogelijkheden reeds betekent, waarbij we dan bovendien nog zien dat ook de gebeurtenissen buiten de mens, sterk beïnvloedend kunnen zijn, tenzij de mens de kracht heeft zich vrij te maken daarvan. Er bestaat dus inderdaad een zekere voorbestemming, wanneer de mens zich

daaraan onderwerpt. Er bestaat echter de mogelijkheid, zich daaraan te ontworstelen en wij mogen dus niet zeggen dat het menselijk leven bestemd is van geboorte tot dood. Wel kan worden opgemerkt dat, wanneer een mens voortleeft in het patroon waarin hij geboren is, de dood met zekerheid en op de minuut en ook de geaardheid daarvan, vooruit vaststelbaar is. Voldoende voor u?

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Een kind overlijdt door een ongeluk. De politie wil voor het bewijs "dood door schuld of niet" sectie op het lichaam plegen. Hoe staat u daar tegenover? Welke reactie heeft dit op het kind?

Antwoord: Aangenomen een kind, kunnen wij ook aannemen een ziel die nog niet zo zeer gebonden is aan de stof dat een moeilijk scheiden van het lichaam plaatsvindt. De geaardheid van een doorsnee kind en dus ook de kinderlijke geest maakt waarschijnlijk dat reeds enkele uren na het overlijden, een volledige vrijwording van de stof heeft plaatsgevonden. Het kind zal het dus niet interesseren of wel of niet sectie wordt verricht, ik zou dit geen "plegen" willen noemen. Het verrichten van sectie blijft ongeveer gelijk aan het verknippen van een oude jas, die je toch al uitgetrokken hebt. Ik hoop dat het antwoord duidelijk en voldoende is.

Vraag: Is er in het land aan gene zijde herkenning? Hoe herkennen bv. twee personen, die op aarde elkaar liefhadden, elkander?

Antwoord: Aan de liefde. Liefde is een uitstraling die zeer sterk tot uiting komt en zeer zeker wanneer deze liefde van niet-stoffelijke of alleen-stoffelijke kwaliteit was. Daar in onze wereld het gedachtebeeld overheersend is voor herkenningmogelijkheid, gedachte-uitdrukking en zelfs schepping en herschepping van omgeving, zal het u duidelijk zijn dat de levende liefdesgedachte, een eenheid en harmonie tussen twee wezens, niet verstoord kan worden zolang de gedachte blijft voortbestaan en een herkenning daaruit niet alleen mogelijk, maar zelfs onontkomelijk is. Ik meen dat dit ook voldoende is.

Reactie: Dank u.

Vraag: Is Jezus de enige bringer van de Goddelijke Waarheid geweest of is Hij één van de velen geweest?

Antwoord: Jezus was één van de velen en tot nog toe de grootste. Voldoende?

Reactie: Ja, dank u.

Vraag: In de "vragenrubriek" of in de "berichtendienst" is enige weken geleden gezegd dat Adenauer binnen zeer korte tijd wel heel veel tegenslagen of onprettigheden zou moeten meemaken. Er is hier een vriendin die er heel veel belang bij heeft en die vraagt: Is Dr. John in een val gelopen of heeft hij zich vrijwillig naar het Oosten van Berlijn begeven? Dit zou één van de tegenvallers kunnen zijn waarop onze vriend gedoeld heeft.

Antwoord: Dit is volkomen vrijwillig geweest en ondanks andere voorstellingen mogelijkerwijze gegeven, een resultaat van het verlangen in sommige kringen om een Duitsland als eenheid onafhankelijk hetzij van Westelijke of Oostelijke machten te hercreëren. Vandaar deze handelingen en vandaar ook een streven dat door alle politieke richtingen in Oost en West voelbaar is. Ik mag daarbij toevoegen, dat het van Oostelijke zijde sterk bevorderd wordt, daar men de voorkeur geeft aan een Duitse bufferstaat boven een onmiddellijke begrenzing door een z.g. Europees blok, zelfs wanneer het militair vermogen van de Russische staten op het ogenblik groter is dan dat van het Westers-defensieblok als totaal. Voldoende?

Reactie: Ja, dank u.

Vraag: In 1951 is een boek verschenen: "The sea around us", door R.L. Carson, waarin t.a.v. het legendarische Atlantis op blz. 71 e.v. vrij vertaald het volgende voorkomt: "Gedurende de laatste 100 jaar zijn er veel bespiegelingen gewijd aan de Atlantische rug in de gelijknamige oceaan in verband met het verzonken Atlantis. Indien deze rug ooit boven de waterspiegel heeft gelegen, dan moet dit zeer veel eeuwen geweest zijn vóór de meestal genoemde jaartallen van ondergang. Diepzeelodigen (monsters?) op deze rug genomen met het doel de dikte van de bezinkingslaag te meten, tonen aan dat series van lagen van bezinkingsstoffen zijn afgezet en dat minstens 60 miljoen jaren nodig zouden zijn geweest om deze te vormen." Misschien wil een van de intelligenties op dit probleem zijn licht doen schijnen.

Op mijn vraag, vermeld in verslag 76 van 23 april jl., t.a.v. de overbrenging van Jeanne d'Arc naar Amerika in 1431 of daaromtrent, mocht ik een antwoord nog niet ontvangen. Indien u het de moeite waard vindt daarop terug te komen, kunt u de vraag misschien herhalen.

Antwoord: Ja, de laatste vraag is door ons reeds beantwoord, ik wil het antwoord herhalen: Er is inderdaad een Jeanne d'Arc overgebracht naar Engeland en vanuit Plymouth vervoerd naar Amerika. Wat betreft de eerste vraag: de genoemde 60 miljoen jaren zijn onjuist, de werkelijke periode van bezinking was ongeveer - ik moet dit even nagaan - 90 duizend jaar. Een groot gedeelte van de afzettingen n.l. was reeds aanwezig waar in dit berggebied vruchtbare terreinen voorkwamen. Dan: deze bergketen heeft wel van het eerste Atlantis deel uitgemaakt, maar het echte Atlantis is een eilandenrijk, waarbij ook thans nog bestaande eilanden gedeeltelijk behoorden o.a. een gedeelte van het Iberisch-schiereiland, de Canarische eilanden, Ierland, Engeland, die bestaan thans nog. Dan verder een aantal eilanden verder in de Oceaan gelegen, sedertdien verzonken. Dan behoorde daar als invloedsgebied, maar niet direct Atlantisch gebied en opvolgend gebied bij het z.g. Ateland (Doggersbank?), zich uitstrekkend tussen Engeland, Nederland en Denemarken. Ik hoop dat daarmee de vraag voldoende beantwoord wordt geacht.

Reactie: Leiding: Dan heb ik hier iets heel bijzonders. We hebben hier in ons midden een jonge vriend en deze maakt heel mooie mediamieke tekeningen en schilderstukken. Nu heb ik hier een foto van één van deze door hem gemaakte tekeningen bij mij. Nu weet ik niet, ik zal het hier neerleggen, dan moet u maar eens zien .....

Antwoord: Toont u het maar aan de mensen.

Reactie: Leiding toont het beeld aan de aanwezigen vanaf het podium en deelt mee dat dit straks nog nader kan worden bekeken.

Antwoord: Het betreffende beeld biedt een gestileerd mensenhoofd als middelpunt, kenteken voor het eigenlijke wezen van de zuivere geest, niet de ziel, de ziel werd aangeduid op het voorhoofd en bij de ogen. Daaromheen ziet u een aantal aflopende vlakken die aangeven het totaal van de lichamen en sferen, en als u goed aan de onderkant ziet, zult u bovendien waar kunnen nemen, dat hier tevens werd aangegeven de verbondenheid met het AI en het aardse leven. Ik hoop dat deze korte uiteenzetting voldoende is. Wanneer u het niet heeft kunnen gadeslaan kunt u misschien later de foto onderling bezichtigen.

Vraag: In Leviticus 17:10 en v.v. staat: "De ziel van het vlees is in het bloed". Om die reden mochten de Joden geen bloed eten. Wat was de bedoeling hiervan?

Antwoord: De bedoeling daarvan is deze: Zoals in elke cel reeds de eigenschappen van het weefsel, dus ook van de eigenaar van het weefsel zijn vastgelegd, zo is het bloed de dragende kracht waardoor veel stoffen en prikkels worden toegevoerd aan de verschillende organen en weefsels. Hierin komen dus zeer sterk de eigenschappen tot uiting van een dier bv. of een mens. Wanneer men nu een dier slacht, of een mens slacht - ook is dit voorgekomen, u hoeft dit niet bespottelijk te vinden dat is meermalen voorgekomen, zelfs een ritueel als antropofagie, menseneterij etc. - dan zien wij in het laatste moment een sterke angst en woede-impuls, deze gepaard met de strijd om behoud van het leven, brengen een groot aantal stoffen in het bloed, die voor de mens niet zeer gunstig kunnen worden genoemd.

Wat dat betreft kan ik u dus alle bloed bevattende spijzen ontraden. Waar aan de andere kant het bloed natuurlijk de spijs smakelijk maakt, zult u moeten kiezen tussen twee punten. Wanneer u veel bloed nuttigt, moet u weten dat u dus deze eigenschappen en prikkels in u opneemt, daardoor onredelijker wordend, seksueel onbeheerster wordend, en qua denkvermogen verwarder etc. Bij regelmatige voeding door bloed, zoals die bij sommige heidense volkeren sterk gebruikelijk was, zult u dus begrijpen dat een onredelijkheid van de deelnemers bestond tegenover de wereld en daarmee het abstract ideaal "God dienen" onmogelijk werd, werd omgezet in een zuiver materiële bedoeling. Om dit nu te voorkomen dus, werd in de Joodse wet dit voorschrift opgenomen. Het gelijke geldt o.a. voor de vis die geen schubben heeft, waarbij u ook op kunt merken weer dat deze vissen over het algemeen aasvreter zijn, waarbij dus ook weer van een dergelijk omzettingsproces sprake is. Ik hoop dat het voldoende is. Zijn er nog meer vragen te stellen?

Vraag: Ja, mag ik nog iets vragen over het slachten? Is het waar dat, wanneer een koe bv. het slachthuis nadert dat zij de astrale lichamen ziet van de voorgegane dieren die gedood zijn en daardoor onrustig wordt?

Antwoord: Het is helaas niet waar dat de koe dan de astrale lichamen van andere koeien ziet, dat zou een aardig gedrang zijn, vooral met de consumptie van een wereldstad. Maar daarentegen neemt ze wel waar, en veel sterker dan u, de uitwasemingen van de dood, die voor het dier over het algemeen scherper kenbaar zijn dan voor de mens. Hieruit volgt vaak een onrust, een verzet etc. Verder moet er rekening mee gehouden worden, dat het dier sterk gevoelig is voor de gedachten en stemmingen van de mens en in het voornemen om hem te slachten, waarschijnlijk zo iets voelt als een moordaanslag, iets wat ook tot verzet aanleiding kan geven. Is uw vraag voldoende beantwoord?

Reactie: Ja, dank u wel.

Vraag: Staat u dan een vegetarische leefwijze voor?

Antwoord: Ik sta geen vegetarische leefwijze voor, omdat ik vegetarisme zie als een bepaalde idealistische bestreving die niet altijd praktisch is. Ik sta echter wel voor een voeding, waarbij men zoveel mogelijk en zoveel als voor gezondheid en spijsverteringsproces mogelijk, de dierlijke vetten etc., eiwitten, vervangt door plantaardige, echter rekening houdende met het klimaat, de daarin houdende voedingsmiddelen etc.

Geen vragen meer vrienden? Dan ga ik het woord overgeven aan de laatste spreker van deze avond.

HET SCHONE WOORD

("Het Schone Woord" van 16 Juli 1954)

Goedenavond vrienden.

Wij zullen dan deze bijeenkomst gaan besluiten met de rubriek "Het Schone Woord". U weet, wij willen hiermee helemaal niet de letterkundigen concurrentie aandoen, maar willen wel trachten hiermee toch bepaalde reacties te wekken die o.i. zeer gunstig zijn voor het versterken van sfeer en geestelijke invloeden, vooral in uzelf. Mag ik u verzoeken om mij hiervoor ter beschikking te stellen een vijftal woorden - u kunt ze willekeurig kiezen - waaruit ik dan één geheel voor u zal opbouwen.

Reactie: Zomerland – Egocentrisch – Tevredenheid – Geluk – Verlangen.

Spreker: Het verlangen naar geluk, verlangen naar het Zomerland, kan vaak egocentrisch zijn en daardoor wel de werkelijkheid ontwijken.

Is dat voor u een aanvaardbare these?

Reactie: Ja.

Zomerland, droom van tevredenheid,
Geluk, vol wonderlijke dreven
Waar in 't de geest gegeven is te gaan.
Bergen, die met wolkbetopt geheimen staan
En vogelen die zingend dromen.
O, in 't verlangen naar geluk,
Het verlangen naar het Zomerland,
Zal menigeen niet schromen
Te vergeten al het zijn,
Het lijden van 't bestaan
En zou in 't Zomerland als zoete waan
In stil geluk ten onder willen gaan.
Maar dat is egocentrisch denken,
Want de wereld lijdt,
Er is lijden in de sferen.
Wij vinden overal
De krachten die steeds keren

En wenden al 't bestaan.
Men kan als mens niet ondergaan
In het geluk van Zomerland,
Men kan niet leven engelenkracht
Alleen maar in een kleine droom,
Een sfeer van waan,
Ten onrechte gebracht,
Want het Goddelijk Leven
Het Goddelijk Bestaan
Dat is de Werkelijkheid
Die regeert alle waan,
Die het Zomerland in kille wind
U doet vervagen
Wanneer ge in egocentrisch zijn
Slechts om geluk
En tevredenheid durft vragen,
Zonder te denken aan lijden en pijn.
Wanneer de wateren spoelen met wild geweld
En menige ziel ten onder dreigt te gaan,
Wanneer de bommen barsten
En de vurige paddenstoelen op de wereld staan,
Wanneer mensen lijden in honger en nood,
Wanneer de brand en het vuur dreigt
Met schrikkelijke dood,
Wanneer gebonden in eenzaamheid,
Duister der sferen,
Mensen zichzelf in hun denken verteren,
Mag men dan dromen en gelukkig zijn
In Zomerland?
Mag men dan leven in een wereld vol perfectie,
Landschap van Watteau
Met schepers en met herders,
Met tempels en vlinders die vliegen?
Is dat nog een werkelijkheid
Of is dat zichzelf bedriegen,
Is dat egocentrisch grijpen
Naar eigen geluk in eigen bestaan
En daardoor benippen eigen werkelijkheid,
Bekrimpen zichzelf in waan?
Nee, het leven vraagt meer,
Een korte rust,
Een ogenblik van stil verpozen
Dat zij u gegeven in Zomerland,
Maar dan zult ge verder moeten gaan,
Geleid door de strenge hand van Hem
Die alle wetten heeft gegeven.
Of, wilt ge egocentrisch zijn,
Dan kunt ge verwerpen heel het leven
En ontdekken met een stille pijn
Het lijden van de eenzaamheid,
Het sterven van uw eeuwigheid.
Nee, een korte rust,
Dan moet ge verder gaan,
Sferen met scholen die openstaan,
Tochten naar duistere en duisterder oorden,
Nu harmonie, dan de wan-akkoorden
Van aards bestaan.
Gij moet en gij zult ter hulpe gaan.
En helpt ge één wezen dat werkelijk lijdt,
Hoe loont u daarvoor uw tevredenheid,

Hoe wordt het geluk u een beker, te vol,
Wanneer gij hebt gejaagd
De duistere gedachtekracht
In donker, somber hol der waan terug
En gered hebt een mens,
Gevonden hebt een enkele geest
Die ge over de grens van het zijn
Terug kon brengen tot een werkelijkheid.
Gods Wet is: wees te allen tijd
Tot offer voor anderen bereid.
En wilt ge geluk, een werkelijk bestaan,
Wilt gij ontkomen aan fantasterijen,
Aan het u zinloos in dromen vermeien,
Dan zult ge uit Zomerland verder gaan
En vinden in eeuw 'ge harmonie
De ware Krachten van 't bestaan.

Ik dank u voor uw aandacht. Goedenavond.